

Арбітражний
регламент
Арбітражного
інституту СТП

2023

Типове арбітражне застереження

Усі спори, розбіжності чи вимоги, які виникають із цього договору або у зв'язку з ним, включно з тими, що стосуються його порушення, припинення чи недійсності, підлягають остаточному вирішенню шляхом арбітражу згідно з Арбітражним регламентом Арбітражного інституту Стокгольмської торговельної палати.

Рекомендовані доповнення:

Місцем арбітражу є [...].

Мовою арбітражного розгляду є [...].

Правом, яке регулює цей договір, є матеріальне право [...].

Арбітражний регламент Арбітражного інституту Стокгольмської торговельної палати

**Прийнятий Стокгольмською
торговельною палатою. Набув
чинності 1 січня 2023 року.**

Якщо сторони не домовилися про інше, згідно з будь-якою арбітражною угодою, що містить посилання на Арбітражний регламент Арбітражного інституту Стокгольмської торговельної палати, вважається, що сторони домовилися про те, що застосовуватиметься цей Регламент або Регламент зі змінами, чинними на дату початку арбітражного провадження або подачі клопотання про призначення надзвичайного арбітра.

ЗМІСТ

АРБІТРАЖНИЙ ІНСТИТУТ СТОКГОЛЬМСЬКОЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ПАЛАТИ 8

Стаття 1 Про СТП 8

ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА 8

Стаття 2 Загальні норми поведінки учасників арбітражного провадження 8

Стаття 3 Конфіденційність 8

Стаття 4 Процесуальні строки 8

Стаття 5 Сповіднення та інші повідомлення 8

ПОЧАТОК АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 9

Стаття 6 Запит про арбітраж 9

Стаття 7 Реєстраційний збір 9

Стаття 8 Початок арбітражного розгляду 10

Стаття 9 Відповідь 10

Стаття 10 Запит на додаткову інформацію 10

Стаття 11 Рішення Правління 11

Стаття 12 Закриття провадження в справі 11

Стаття 13 Залучення додаткових сторін 12

Стаття 14 Арбітражне провадження на основі кількох договорів 12

Стаття 15 Об'єднання справ в одне провадження 13

ФОРМУВАННЯ СКЛАДУ АРБІТРАЖНОГО ТРИБУНАЛУ 14

Стаття 16 Кількість арбітрів 14

Стаття 17 Призначення арбітрів 14

Стаття 18 Неупередженість, незалежність та наявність в арбітрів часу 15

Стаття 19 Відвід арбітрів 15

Стаття 20 Припинення повноважень арбітра 15

Стаття 21 Заміна арбітрів 16

АРБІТРАЖНЕ ПРОВАДЖЕННЯ 16

Стаття 22 Передача справи до Арбітражного трибуналу 16

Стаття 23 Проведення арбітражного розгляду 16

Стаття 24 Адміністративний секретар Арбітражного трибуналу 16

Стаття 25 Місце арбітражу 17

Стаття 26 Мова арбітражного розгляду 17

Стаття 27 Застосовне право 18

Стаття 28 Організаційна нарада та процесуальний графік 18

Стаття 29 Письмові заяви сторін 18

Стаття 30 Внесення змін сторонами 19

Стаття 31 Докази 19

Стаття 32 Слухання 20

Стаття 33 Свідки 20

Стаття 34 Експерти, призначені Арбітражним трибуналом 20

Стаття 35 Невиконання стороною постанов Арбітражного трибуналу чи положень Арбітражного регламенту СТП 21

Стаття 36 Відмова від права на заперечення 21

Стаття 37 Забезпечувальні заходи 21

Стаття 38 Забезпечення арбітражних витрат 21

Стаття 39 Спрошене провадження 22

Стаття 40 Завершення арбітражного розгляду 23

РІШЕННЯ ТА ПОСТАНОВИ 23

Стаття 41 Рішення та постанови 23

Стаття 42 Винесення арбітражного рішення 23

Стаття 43 Строк винесення арбітражного рішення 24

Стаття 44 Окреме арбітражне рішення 24

Стаття 45 Мирова угода або інші підстави для припинення арбітражного розгляду 24

Стаття 46 Дія арбітражного рішення 24

Стаття 47 Виправлення та роз'яснення арбітражного рішення 24

Стаття 48 Додаткове арбітражне рішення 25

АРБІТРАЖНІ ВИТРАТИ 25

Стаття 49 Арбітражні витрати 25

Стаття 50 Витрати, здійснені стороною 26

Стаття 51 Аванс на покриття витрат 26

ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ	27
Стаття 52 Звільнення від відповідальності	27
Додаток I – Організація СТП	28
Стаття 1 Про СТП	28
Стаття 2 Функції СТП	28
Стаття 3 Правління	28
Стаття 4 Призначення членів Правління	28
Стаття 5 Звільнення члена Правління	29
Стаття 6 Функція Правління	29
Стаття 7 Рішення Правління	29
Стаття 8 Секретаріат	29
Стаття 9 Процедура	29
Додаток II - Надзвичайний арбітр	30
Стаття 1 Надзвичайний арбітр	30
Стаття 2 клопотання про призначення надзвичайного арбітра	30
Стаття 3 Повідомлення	30
Стаття 4 Призначення надзвичайного арбітра	30
Стаття 5 Місце проведення надзвичайного провадження	31
Стаття 6 Передача справи надзвичайному арбітру	31
Стаття 7 Проведення надзвичайного провадження	31
Стаття 8 Надзвичайні рішення про забезпечувальні заходи	31
Стаття 9 Обов'язкова сила надзвичайних рішень	32
Стаття 10 Витрати на проведення надзвичайного провадження	32
Додаток III – Інвестиційні спори	34
Стаття 1 Сфера застосування	34
Стаття 2 Кількість арбітрів	34
Стаття 3 Подання третьою особою пояснень щодо спору	34
Стаття 4 Подання заяв стороною міжнародного договору, яка не бере участі в спорі	36

Додаток IV – Положення про витрати	37
Стаття 1 Реєстраційний збір	37
Стаття 2 Гонорари арбітрів	37
Стаття 3 Адміністративний збір	37
Стаття 4 Витрати	38
Стаття 5 Застава	38

Арбітражний регламент Арбітражного інституту СТП

АРБІТРАЖНИЙ ІНСТИТУТ СТОКГОЛЬМСЬКОЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ
ПАЛАТИ

Стаття 1 Про СТП

Арбітражний інститут Стокгольмської торговельної палати (далі – «СТП») адмініструє спори відповідно до Арбітражного регламенту СТП (далі – «Арбітражний регламент»), Правил прискореної арбітражної процедури СТП (далі – «Правила прискореної арбітражної процедури») та інших правил і процедур, ухвалених Стокгольмською торговельною палатою (сукупно – «Правила СТП»). СТП складається з правління (далі – «Правління») і секретаріату (далі – «Секретаріат»). Згідно з Арбітражним регламентом арбітражний трибунал у складі одного або більше арбітрів (далі – «Арбітражний трибунал») вирішує спір. Докладні положення про організацію СТП викладені в Додатку I.

ЗАГАЛЬНІ ПРАВИЛА

Стаття 2 Загальні норми поведінки учасників арбітражного провадження

(1) Протягом усього арбітражного розгляду СТП, Арбітражний трибунал і сторони повинні діяти ефективно та оперативно.

(2) У всіх питаннях, прямо не передбачених Арбітражним регламентом, СТП, Арбітражний трибунал і сторони повинні діяти в дусі Арбітражного регламенту та докладати всіх розумних зусиль для забезпечення виконуваності арбітражного рішення.

Стаття 3 Конфіденційність

Якщо сторони не домовилися про інше, СТП, Арбітражний трибунал та будь-який адміністративний секретар Арбітражного трибуналу повинні зберігати конфіденційність арбітражного провадження та арбітражного рішення.

Стаття 4 Процесуальні строки

Правління може, за клопотанням однієї зі сторін або з власної ініціативи, продовжити будь-який строк, встановлений СТП для виконання стороною певного рішення чи постанови.

Стаття 5 Сповіщення та інші повідомлення

(1) Будь-яке сповіщення чи інше повідомлення Секретаріату або Правління доставляється на останню відому адресу адресата.

(2) Будь-яке сповіщення чи інше повідомлення доставляється кур'єром або рекомендованим листом, електронною поштою чи будь-яким іншим засобом зв'язку, який дозволяє реєструвати відправлення повідомлення.

(3) Сповіщення чи повідомлення, надіслане відповідно до пункту 2 цієї статті, вважається отриманим адресатом не пізніше за дату звичної доставки, встановленої для вибраного засобу зв'язку.

(4) Ця стаття рівною мірою застосовується до будь-яких повідомлень Арбітражного трибуналу.

ПОЧАТОК АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 6 Запит про арбітраж

Запит про арбітраж повинен містити:

- (i) назви, адреси, номери телефонів та адреси електронної пошти сторін та їхніх представників;
- (ii) короткий виклад суті спору;
- (iii) попередній виклад вимог позивача, включно з грошовою оцінкою позовних вимог;
- (iv) копію або опис арбітражної угоди або застереження, відповідно до якої/якого спір підлягає вирішенню;
- (v) зазначення арбітражної угоди, на якій ґрунтується кожна з позовних вимог, якщо позовні вимоги подаються згідно з кількома арбітражними угодами;
- (vi) коментарі щодо кількості арбітрів та місця арбітражу; та
- (vii) якщо застосовно, ім'я, адресу, номер телефону та адресу електронної пошти арбітра, призначеного позивачем.

Стаття 7 Реєстраційний збір

(1) Під час подання запиту про арбітраж позивач повинен сплатити реєстраційний збір. Розмір реєстраційного збору визначається відповідно до Положення про витрати (Додаток IV), чинного на дату подання запиту про арбітраж.

(2) Якщо реєстраційний збір не сплачено під час подання запиту про арбітраж, Секретаріат встановлює строк, протягом якого позивач повинен сплатити реєстраційний збір. Якщо протягом цього строку реєстраційний збір не буде сплачено, Секретаріат відхиляє запит про арбітраж.

Стаття 8 Початок арбітражного розгляду

Арбітражний розгляд вважається розпочатим у день отримання Секретаріатом запиту про арбітраж.

Стаття 9 Відповідь

(1) Секретаріат надсилає відповідачу копію запиту про арбітраж та всі додані до нього документи. Секретаріат встановлює строк, протягом якого відповідач повинен подати відповідь до СТП. Відповідь повинна містити:

(i) будь-які заперечення щодо існування, чинності чи застосовності арбітражної угоди; однак відсутність таких заперечень у відповіді не позбавляє відповідача права заявити їх пізніше в будь-який час, аж до подання відзиву на позовну заяву, включно з моментом подання відзиву на позовну заяву;

(ii) визнання або заперечення проти вимог позивача, викладених у запиті про арбітраж;

(iii) попередній виклад будь-якого зустрічного позову або вимоги про зарахування, включно з грошовою оцінкою розміру таких вимог;

(iv) якщо зустрічний позов або вимоги про зарахування ґрунтуються на більш ніж одній арбітражній угоді, зазначення арбітражної угоди, на якій ґрунтується кожна з вимог;

(v) коментарі щодо кількості арбітрів та місця арбітражу; та

(vi) якщо застосовно, ім'я, адресу, номер телефону та адресу електронної пошти арбітра, призначеного відповідачем.

(2) Секретаріат надсилає копію відповіді позивачу. Позивачу може бути надана можливість подати коментарі до відповіді з урахуванням обставин справи.

(3) Відсутність відповіді відповідача не перешкоджає продовженню арбітражного провадження.

Стаття 10 Запит на додаткову інформацію

(1) Правління може зробити запит на додаткову інформацію від будь-якої зі сторін щодо будь-якої письмової заяви, поданої нею до СТП.

(2) Правління може закрити провадження в справі, якщо позивач не надав додаткової інформації відповідно до запиту.

(3) Правління може відхилити зустрічний позов або вимогу про зарахування відповідача, якщо він не надав додаткової інформації щодо його зустрічного позову або вимоги про зарахування відповідно до запиту.

(4) Ненадання відповідачем додаткової інформації з інших питань за запитом не перешкоджає продовженню арбітражного провадження.

Стаття 11 Рішення Правління

Правління ухвалює рішення, передбачені Арбітражним регламентом, та, зокрема, має право:

(i) визначати, чи є очевидною відсутність юрисдикції СТП щодо спору відповідно до пункту (i) статті 12;

(ii) вирішувати, чи задовольняти клопотання про залучення додаткових сторін відповідно до статті 13;

(iii) вирішувати, чи повинні позови, подані згідно з кількома договорами, розглядатися в одному арбітражному провадженні відповідно до статті 14;

(iv) вирішувати, чи об'єднувати справи в одне провадження відповідно до статті 15;

(v) визначати кількість арбітрів відповідно до статті 16;

(vi) ухвалювати рішення про призначення арбітрів відповідно до статті 17;

(vii) задовольняти або відхиляти клопотання про відвід арбітра відповідно до статті 19;

(viii) визначати місце арбітражу відповідно до статті 25; та

(ix) визначати суму авансу на покриття витрат відповідно до статті 51.

Стаття 12 Закриття провадження в справі

Правління закриває провадження в справі повністю або частково, якщо:

(i) СТП явно не має юрисдикції щодо спору; або

(ii) аванс на покриття витрат не було сплачено відповідно до статті 51.

Стаття 13 Залучення додаткових сторін

(1) Сторона арбітражного розгляду може звернутися до Правління з проханням залучити до арбітражного провадження одну або більше додаткових сторін.

(2) Клопотання про залучення додаткової сторони повинно бути подано якомога раніше. Клопотання, подане після надання відповідачем відповіді, не розглядається, якщо Правління не вирішить інакше. Статті 6 і 7 застосовуються *mutatis mutandis* до клопотання про залучення додаткової сторони.

(3) Арбітражне провадження проти додаткової сторони вважається розпочатим у день отримання СТП клопотання про залучення додаткової сторони.

(4) Секретаріат встановлює строк, протягом якого додаткова сторона повинна надати відповідь на клопотання про її залучення до арбітражного розгляду. Стаття 9 застосовується *mutatis mutandis* до відповіді на клопотання про залучення.

(5) Правління може ухвалити рішення про залучення однієї або декількох додаткових сторін за умови, що згідно з пунктом (i) статті 12 не є очевидною відсутність юрисдикції СТП щодо спору між сторонами, включно з будь-якою додатковою стороною, про залучення якої було подано клопотання.

(6) Вирішуючи, чи задовольняти клопотання про залучення до розгляду додаткових сторін у випадках, коли позовні вимоги ґрунтуються на більш ніж одній арбітражній угоді, Правління консультиється зі сторонами та враховує підпункти (i)-(iv) пункту 3 статті 14.

(7) У всіх випадках, коли Правління задовольняє клопотання про залучення додаткових сторін, будь-яке рішення щодо юрисдикції Арбітражного трибуналу стосовно будь-якої сторони, залученої до арбітражного розгляду, ухвалює Арбітражний трибунал.

(8) Коли Правління задовольняє клопотання про залучення додаткової сторони і така додаткова сторона не погоджується з кандидатурою раніше призначеного арбітра, Правління може звільнити арбітрів від повноважень і призначити весь склад Арбітражного трибуналу, якщо тільки всі сторони, включно з додатковою стороною, не домовляться про іншу процедуру призначення складу Арбітражного трибуналу.

Стаття 14 Арбітражне провадження на основі кількох договорів

(1) Сторони можуть у межах одного арбітражного провадження заявляти позовні вимоги, що випливають із двох чи більше договорів або висуваються у зв'язку з ними.

(2) Якщо якась зі сторін висуває будь-які заперечення проти розгляду всіх позовних вимог, висунутих проти неї, в одному арбітражному провадженні, такі позовні вимоги можуть розглядатися в межах одного арбітражного провадження за умови, що відсутність юрисдикції СТП щодо спору не є очевидною згідно з пунктом (i) статті 12.

(3) Ухвалюючи рішення про розгляд позовних вимог у межах одного арбітражного провадження, Правління консультиється зі сторонами та бере до уваги такі обставини:

(i) чи арбітражні угоди, за якими подаються позовні вимоги, сумісні між собою;

(ii) чи випливають заявлені вимоги з одного й того ж правочину або серії правочинів;

(iii) ефективність та оперативність арбітражного розгляду; та

(iv) будь-які інші релевантні обставини.

(4) У всіх випадках, коли Правління вирішує, що позовні вимоги можуть розглядатися в межах одного арбітражного провадження, будь-яке рішення щодо юрисдикції Арбітражного трибуналу стосовно таких вимог ухвалює Арбітражний трибунал.

Стаття 15 Об'єднання справ в одне провадження

(1) На прохання однієї зі сторін Правління може ухвалити рішення про об'єднання нового арбітражного провадження з арбітражним провадженням, що перебуває на розгляді, якщо:

- (i) сторони погоджуються на об'єднання проваджень;
- (ii) всі позовні вимоги ґрунтуються на одній арбітражній угоді; або
- (iii) коли позовні вимоги ґрунтуються на кількох арбітражних угодах, заявлені вимоги впливають з одного й того ж правочину або серії правочинів і Правління вважає арбітражні угоди сумісними між собою.

(2) Ухвалюючи рішення про об'єднання справ, Правління консультується зі сторонами та Арбітражним трибуналом, а також враховує такі обставини:

- (i) стадію арбітражного провадження в справі, що перебуває на розгляді;
- (ii) ефективність та оперативність арбітражного розгляду; та
- (iii) будь-які інші релевантні обставини.

(3) Якщо Правління ухвалює рішення про об'єднання проваджень, Правління може звільнити від повноважень будь-якого вже призначеного арбітра.

ФОРМУВАННЯ СКЛАДУ АРБІТРАЖНОГО ТРИБУНАЛУ

Стаття 16 Кількість арбітрів

(1) Сторони можуть погодити між собою кількість арбітрів.

(2) Якщо сторони не домовилися про кількість арбітрів, Правління вирішує, чи буде склад Арбітражного трибуналу сформований з одноособового арбітра чи трьох арбітрів, беручи до уваги складність справи, суму спору та будь-які інші релевантні обставини.

Стаття 17 Призначення арбітрів

(1) Сторони можуть погодити між собою порядок призначення складу Арбітражного трибуналу.

(2) Якщо сторони не домовилися про порядок призначення арбітрів або Арбітражний трибунал не було призначено протягом строку, погодженого сторонами, а за відсутності погодженого строку – протягом строку, встановленого Правлінням, – призначення здійснюється відповідно до пунктів 3 - 7 цієї статті.

(3) Якщо склад Арбітражного трибуналу повинен бути сформований з одноособового арбітра, сторонам надається десять днів для спільного призначення арбітра. Якщо сторони не призначать арбітра протягом цього строку, його призначає Правління.

(4) Якщо склад Арбітражного трибуналу повинен бути сформований з більш ніж одного арбітра, кожна сторона призначає рівну кількість арбітрів, а Правління призначає голову. Якщо сторона не призначила арбітра (арбітрів) протягом встановленого строку, його (їх) призначає Правління.

(5) Якщо в справі беруть участь декілька позивачів або відповідачів, а склад Арбітражного трибуналу повинен бути сформований з більш ніж одного арбітра, всі позивачі спільно та всі відповідачі спільно повинні призначити рівну кількість арбітрів. Якщо якась зі сторін не здійснить такого спільного призначення, Правління може призначити весь склад Арбітражного трибуналу.

(6) У спорі між сторонами з різних держав, одноособовий арбітр або голова Арбітражного трибуналу повинен бути громадянином іншої держави, ніж кожна зі сторін, якщо тільки сторони не домовилися про інше або Правління не вважає прийнятним інше.

(7) Призначаючи арбітрів, Правління враховує характер та обставини спору, застосовне право, місце та мову арбітражного розгляду, а також державну належність сторін.

Стаття 18 Неупередженість, незалежність та наявність в арбітрів часу

(1) Арбітр повинен бути неупередженим і незалежним.

(2) Особа, якій запропоновано прийняти призначення арбітром, повинна перед таким призначенням розкрити будь-які обставини, що можуть викликати обґрунтовані сумніви в її неупередженості або незалежності.

(3) Після призначення арбітр подає до Секретаріату підписану

заяву про прийняття призначення, підтвердження наявності часу, неупередженість та незалежність з викладенням будь-яких обставин, які можуть викликати обґрунтовані сумніви в його неупередженості або незалежності. Секретаріат надсилає сторонам та іншим арбітрам копію цієї заяви.

(4) Арбітр повинен без зволікання письмово повідомити сторони та решту арбітрів, якщо під час арбітражного розгляду виникнуть будь-які обставини, що можуть викликати обґрунтовані сумніви в його неупередженості або незалежності.

Стаття 19 Відвід арбітрів

(1) Сторона може заявити відвід будь-якому арбітру, якщо існують обставини, які викликають обґрунтовані сумніви в його неупередженості або незалежності, або якщо арбітр не має кваліфікації, обумовленої угодою сторін.

(2) Сторона може заявити відвід арбітру, якого вона призначила або в призначенні якого вона брала участь, лише у зв'язку з обставинами, про які їй стало відомо після його призначення.

(3) Сторона, яка бажає заявити відвід арбітру, повинна подати до Секретаріату письмову заяву із зазначенням підстав для відводу протягом 15 днів з дня, коли їй стали відомі обставини, що дають підстави для відводу. Неподання заяви про відвід арбітра протягом встановленого строку означає відмову сторони від права заявляти відвід.

(4) Секретаріат повідомляє сторони та арбітрів про заяву про відвід і надає їм можливість подати свої коментарі з цього питання.

(5) Якщо інша сторона погоджується з відводом, арбітр має скласти повноваження. У всіх інших випадках остаточне рішення щодо відводу ухвалює Правління.

Стаття 20 Припинення повноважень арбітра

(1) Правління звільняє арбітра від повноважень, якщо:

- (i) Правління приймає добровільну відставку арбітра;
- (ii) задовольняється заява про відвід арбітра відповідно до статті 19; або
- (iii) арбітр з інших причин не може виконувати свої функції або не виконує їх належним чином.

(2) Перед тим як Правління звільнить арбітра від його повноважень, Секретаріат може надати сторонам та арбітрам можливість надати свої коментарі з цього питання.

Стаття 21 Заміна арбітрів

(1) Якщо арбітр, призначений Правлінням, був звільнений від виконання своїх обов'язків відповідно до статті 20 або якщо такий арбітр помер, Правління призначає нового арбітра. Якщо звільнений арбітр був призначений однією зі сторін, ця сторона призначає нового арбітра, якщо Правління не вважає доцільним інший порядок призначення.

(2) Якщо Арбітражний трибунал складається з трьох або більше арбітрів, Правління може ухвалити рішення про продовження розгляду справи рештою арбітрів. До ухвалення Правлінням такого рішення сторонам та арбітрам повинна бути надана можливість подати свої коментарі з цього питання. Ухвалюючи рішення, Правління має враховувати стадію арбітражного розгляду та будь-які інші релевантні обставини.

(3) У разі заміни арбітра новий склад Арбітражного трибуналу вирішує, чи потрібно провести повторний розгляд справи, і якщо так, то в якому обсязі.

АРБІТРАЖНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 22 Передача справи до Арбітражного трибуналу

Після призначення складу Арбітражного трибуналу та сплати авансу на покриття витрат, Секретаріат передає справу на розгляд Арбітражного трибуналу.

Стаття 23 Проведення арбітражного розгляду

(1) Арбітражний трибунал проводить арбітражний розгляд у такий спосіб, який він вважає доцільним, за умови відповідності Арбітражному регламенту та будь-якій угоді між сторонами.

(2) За будь-яких обставин Арбітражний трибунал повинен проводити арбітражний розгляд неупереджено, ефективно та оперативно, надаючи кожній стороні рівні та розумні можливості для викладення своєї позиції.

Стаття 24 Адміністративний секретар Арбітражного трибуналу

(1) У будь-який момент під час арбітражного розгляду Арбітражний трибунал може подати до Секретаріату пропозицію про призначення певного кандидата адміністративним секретарем. Таке призначення підлягає затвердженню сторонами.

(2) Арбітражний трибунал консультується зі сторонами щодо завдань, які можуть бути покладені на адміністративного секретаря. Арбітражний трибунал не може делегувати адміністративному секретарю повноваження щодо ухвалення будь-яких рішень.

(3) Адміністративний секретар повинен бути неупередженим і незалежним. Арбітражний трибунал повинен забезпечити неупередженість і незалежність адміністративного секретаря на всіх стадіях арбітражного розгляду.

(4) Перед своїм призначенням особа, висунута на посаду адміністративного секретаря, подає до Секретаріату підписану заяву, що підтверджує наявність часу, неупередженість і незалежність, з викладенням будь-яких обставин, які можуть викликати обґрунтовані сумніви в її неупередженості або незалежності.

(5) Сторона може вимагати звільнення адміністративного секретаря від виконання обов'язків на підставі процедури, передбаченої статтею 19, яка застосовується *mutatis mutandis* до відводу адміністративного секретаря. Якщо Правління звільняє адміністративного секретаря від повноважень, Арбітражний трибунал може запропонувати призначення іншого адміністративного секретаря відповідно до цієї статті. Заява про відвід адміністративного секретаря не перешкоджає продовженню арбітражного розгляду, якщо Арбітражний трибунал не вирішить інакше.

(6) Будь-який гонорар, що підлягає виплаті адміністративному секретарю, сплачується з гонорару Арбітражного трибуналу.

Стаття 25 Місце арбітражу

(1) Якщо сторони не дійшли згоди, Правління визначає місце арбітражу.

(2) Арбітражний трибунал може, проконсультувавшись зі сторонами, проводити слухання в будь-якому місці, яке він вважає за доцільне. Арбітражний трибунал може проводити зустрічі та наради в будь-якому місці, яке він вважає за доцільне. Арбітражний розгляд вважається таким, що відбувся в місці арбітражу, незалежно від місця проведення будь-яких слухань, зустрічей чи нарад.

(3) Арбітражне рішення вважається винесеним у місці арбітражу.

Стаття 26 Мова арбітражного розгляду

(1) За відсутності домовленості між сторонами Арбітражний трибунал визначає мову (мови) арбітражного розгляду. Визначаючи мову арбітражного розгляду, Арбітражний трибунал повинен належним чином врахувати всі релевантні обставини та надати сторонам можливість подати свої коментарі з цього питання.

(2) Арбітражний трибунал може вимагати, щоб будь-які документи, подані мовами, відмінними від мови арбітражного розгляду, супроводжувалися перекладом мовою (мовами) арбітражного розгляду.

Стаття 27 Застосовне право

(1) Арбітражний трибунал вирішує спір по суті на підставі законодавства або норм права, погоджених сторонами. За відсутності такої домовленості Арбітражний трибунал застосовує законодавство або норми права, які він вважає найбільш доцільними.

(2) Будь-яке зазначення сторонами права певної держави має тлумачитися як таке, що відсилає до матеріального права цієї держави, а не до її колізійних норм.

(3) Арбітражний трибунал вирішує спір по справедливості (*ex aequo et bono*) або як «дружній посередник» (*amiable compositeur*) лише за умови, що сторони прямо уповноважили його діяти таким чином.

Стаття 28 Організаційна нарада та процесуальний графік

(1) Після передачі справи на розгляд Арбітражного трибуналу, Арбітражний трибунал повинен негайно провести організаційну нараду зі сторонами, щоб встановити процесуальний графік та порядок проведення арбітражного розгляду.

(2) Організаційна нарада може бути проведена шляхом особистої зустрічі або в будь-який інший спосіб.

(3) З урахуванням обставин справи, Арбітражний трибунал та сторони повинні прагнути до ухвалення процедур, що сприяють підвищенню ефективності та оперативності провадження.

(4) Під час організаційної наради або одразу після неї Арбітражний трибунал встановлює графік проведення арбітражного розгляду, включно з датою винесення арбітражного рішення.

(5) Арбітражний трибунал може, після консультацій зі сторонами, проводити додаткові організаційні наради та затверджувати переглянуті процесуальні графіки, якщо вважатиме це за доцільне. Арбітражний трибунал надсилає сторонам та Секретаріату копію графіка та будь-яких подальших змін до нього.

Стаття 29 Письмові заяви сторін

(1) У строк, визначений Арбітражним трибуналом, позивач подає позовну заяву, яка повинна містити таку інформацію, якщо вона не була надана раніше:

- (i) виклад конкретних позовних вимог;
- (ii) виклад фактів та інших обставин, на які посилається позивач; та
- (iii) будь-які докази, на які посилається позивач.

(2) У строк, визначений Арбітражним трибуналом, відповідач подає відзив, який повинен містити таку інформацію, якщо вона не була надана раніше:

- (i) будь-які заперечення щодо існування, чинності чи застосовності арбітражної угоди;
- (ii) заяву про визнання відповідачем вимог позивача або заперечення проти них – із зазначенням обсягу такого визнання або заперечення;
- (iii) виклад фактів та інших обставин, на які посилається відповідач;
- (iv) будь-який зустрічний позов або вимогу про зарахування із зазначенням фактів та інших обставин, на яких вони ґрунтуються; та
- (v) будь-які докази, на які посилається відповідач.

(3) Арбітражний трибунал може зобов'язати сторони подати додаткові письмові заяви.

Стаття 30 Внесення змін сторонами

У будь-який час до завершення провадження згідно зі статтею 40 сторона може змінити чи доповнити свій позов, зустрічний позов, відзив або вимогу про зарахування за умови, що таким чином змінені чи доповнені вимоги, як і раніше, охоплюються арбітражною угодою,

за винятком випадків, коли Арбітражний трибунал вважає за недоцільне дозволити таку зміну чи доповнення з огляду на затримку в розгляді справи, зумовлену внесенням змін, збитки, які можуть бути заподіяні іншій стороні, або будь-які інші релевантні обставини.

Стаття 31 Докази

(1) Арбітражний трибунал визначає допустимість, належність, суттєвість і вагомість доказів.

(2) Арбітражний трибунал може зобов'язати сторону зазначити, на які документальні докази вона має намір посылатися, і пояснити, які обставини вона має намір довести цими доказами.

(3) На прохання сторони або, у виняткових випадках, з власної ініціативи, Арбітражний трибунал може зобов'язати іншу сторону надати будь-які документи або інші докази, які можуть стосуватися справи та мати істотне значення для її результату.

Стаття 32 Слухання

(1) Слухання проводиться на вимогу будь-якої зі сторін або якщо Арбітражний трибунал вважає це за доцільне.

(2) Після консультацій зі сторонами та з урахуванням обставин Арбітражний трибунал визначає:

- (i) дату і час проведення слухання; і
- (ii) чи буде будь-яке слухання проводитися (а) особисто, у визначеному місці, або (б) дистанційно – повністю або частково – за допомогою відеоконференції або інших відповідних засобів зв'язку.

Арбітражний трибунал повідомляє сторони про своє рішення в розумний строк.

(3) Якщо сторони не домовляться про інше, слухання проводиться у закритому засіданні.

Стаття 33 Свідки

(1) До початку будь-якого слухання Арбітражний трибунал може зобов'язати сторони зазначити всіх свідків чи експертів, яких вони мають намір залучити, і пояснити, які обставини вони мають намір довести за допомогою кожного такого свідчення.

(2) Показання свідків чи експертів, призначених сторонами, можуть бути подані у формі підписаних ними заяв.

(3) Будь-який свідок або експерт, на показання якого посилається сторона, повинен бути присутнім на слуханні для допиту, якщо сторони не домовилися про інше.

Стаття 34 Експерти, призначені Арбітражним трибуналом

(1) Після консультацій зі сторонами Арбітражний трибунал може призначити одного або декількох експертів для надання йому висновку з конкретних питань, викладених Арбітражним трибуналом у письмовій формі.

(2) Після отримання висновку призначеного ним експерта Арбітражний трибунал надсилає сторонам копію висновку та надає їм можливість подати письмові коментарі щодо висновку.

(3) За клопотанням будь-якої сторони сторонам надається можливість допитати під час слухання будь-якого експерта, призначеного Арбітражним трибуналом.

Стаття 35 Невиконання стороною постанов Арбітражного трибуналу чи положень Арбітражного регламенту СТП

(1) Якщо позивач без поважних причин не подає позовної заяви відповідно до статті 29, Арбітражний трибунал припиняє розгляд справи за умови, що відповідач не подав зустрічного позову.

(2) Якщо сторона без поважних причин не подає відзиву на позовну заяву або іншої письмової заяви відповідно до статті 29, не з'являється на слухання або іншим чином не користується можливістю викласти свою позицію, Арбітражний трибунал може продовжити арбітражний розгляд та ухвалити арбітражне рішення.

(3) Якщо сторона без поважних причин не виконує будь-яких положень чи вимог, встановлених Арбітражним регламентом, або будь-якого процесуального наказу, виданого Арбітражним трибуналом, Арбітражний трибунал може зробити такі висновки, які він вважатиме за доцільне в цій ситуації.

Стаття 36 Відмова від права на заперечення

Сторона, яка під час арбітражного розгляду без зволікання не заперечила проти будь-якого порушення арбітражної угоди,

Арбітражного регламенту або інших правил, що застосовуються до розгляду, вважається такою, що відмовилася від права заперечувати проти цього порушення.

Стаття 37 Забезпечувальні заходи

(1) За клопотанням сторони Арбітражний трибунал може вжити будь-яких забезпечувальних заходів, які він вважає за доцільне.

(2) Арбітражний трибунал може зобов'язати сторону, яка подала клопотання про вжиття забезпечувального заходу, надати відповідне зустрічне забезпечення у зв'язку з цим заходом.

(3) Рішення про вжиття забезпечувальних заходів ухвалюється у формі наказу або арбітражного рішення.

(4) Положення щодо забезпечувальних заходів, клопотання про вжиття яких подається до початку арбітражного розгляду або до передачі справи на розгляд Арбітражного трибуналу, викладені в Додатку II.

(5) Клопотання про вжиття забезпечувальних заходів, подане стороною до національного суду, не є несумісним з арбітражною угодою чи Арбітражним регламентом.

Стаття 38 Забезпечення арбітражних витрат

(1) За виняткових обставин та на вимогу сторони Арбітражний трибунал може зобов'язати позивача або відповідача, що заявляє зустрічні позовні вимоги, надати забезпечення витрат у будь-який спосіб, який Арбітражний трибунал вважатиме за доцільне.

(2) Вирішуючи питання про забезпечення витрат, Арбітражний трибунал повинен враховувати такі обставини:

(i) перспективи успіху позовних вимог, зустрічних вимог і заперечень;

(ii) здатність позивача або відповідача, що заявляє зустрічні вимоги, виконати рішення про відшкодування витрат іншої сторони та наявність активів для виконання рішення про відшкодування витрат іншої сторони;

(iii) чи доцільно з огляду на всі обставини справи зобов'язати одну сторону надати забезпечення витрат; та

(iv) будь-які інші релевантні обставини.

(3) Якщо сторона не виконує наказу про забезпечення витрат, Арбітражний трибунал може зупинити або припинити розгляд повністю або частково.

(4) Будь-яке рішення про повне або часткове зупинення чи припинення провадження у справі ухвалюється у формі наказу або арбітражного рішення.

Стаття 39 Спрощене провадження

(1) Сторона може подати клопотання про ухвалення Арбітражним трибуналом рішення з одного чи декількох питань факту або права в порядку спрощеного провадження без обов'язкового вчинення всіх процесуальних дій, які зазвичай здійснюються під час арбітражного розгляду.

(2) Клопотання про спрощене провадження може стосуватися питань юрисдикції, прийнятності чи суті заявлених вимог. Воно може містити, наприклад, заяву про те, що:

(i) твердження щодо питань факту або права, що мають істотне значення для результату справи, є явно необґрунтованим;

(ii) навіть якщо припустити, що факти, викладені іншою стороною, відповідають дійсності, арбітражне рішення не може бути винесене на користь цієї сторони відповідно до застосовного права; або

(iii) будь-яке питання факту або права, що має істотне значення для результату справи, з будь-якої іншої причини може бути вирішене в порядку спрощеного провадження.

(3) У клопотанні має бути зазначено підстави, на яких воно базується, і запропоновану форму спрощеного провадження, а також обґрунтування ефективності та доцільності такої процедури з огляду на всі обставини справи.

(4) Після надання іншій стороні можливості подати свої коментарі Арбітражний трибунал видає наказ, яким або відхиляє клопотання, або призначає спрощене провадження у формі, яку він вважає доцільною.

(5) Вирішуючи питання про те, чи задовольняти клопотання про спрощене провадження, Арбітражний трибунал бере до уваги всі релевантні обставини, зокрема те, наскільки спрощене провадження сприятиме більш ефективному та швидкому вирішенню спору.

(6) У разі задоволення клопотання про спрощене провадження

Арбітражний трибунал вирішує питання, що розглядаються, ефективно та оперативно з урахуванням обставин справи, надаючи при цьому кожній стороні рівну та розумну можливість викласти свою позицію відповідно до пункту 2 статті 23.

Стаття 40 Завершення арбітражного розгляду

Арбітражний трибунал оголошує розгляд справи завершеним, коли він переконається, що сторонам була надана достатня можливість для викладення своєї позиції. За виняткових обставин, до винесення остаточного арбітражного рішення, Арбітражний трибунал може поновити розгляд справи за власною ініціативою або за клопотанням однієї зі сторін.

РІШЕННЯ ТА ПОСТАНОВИ

Стаття 41 Рішення та постанови

(1) Якщо Арбітражний трибунал складається з більш ніж одного арбітра, будь-яке рішення або постанову ухвалює більшість арбітрів або, за відсутності такої більшості, голова Арбітражного трибуналу.

(2) Арбітражний трибунал може уповноважити голову одноосібно виносити постанови з процесуальних питань.

Стаття 42 Винесення арбітражного рішення

(1) Арбітражний трибунал виносить арбітражне рішення в письмовій формі і, якщо сторони не домовилися про інше, повинен викласти мотиви, на яких воно ґрунтується.

(2) Арбітражне рішення повинне містити дату його винесення та місце арбітражу відповідно до статті 25.

(3) Арбітражне рішення підписується арбітрами. Якщо арбітр не може підписати арбітражне рішення, достатньо підписів більшості арбітрів або, за відсутності більшості, підпису голови, за умови, що причина відсутності підпису того чи іншого арбітра зазначена в арбітражному рішенні.

(4) Арбітражний трибунал невідкладно надсилає копію арбітражного рішення кожній зі сторін та СТП.

(5) Якщо будь-який арбітр без поважних причин не бере участі в обговоренні Арбітражним трибуналом будь-якого питання, така неявка не перешкоджає ухваленню рішення іншими арбітрами.

Стаття 43 Строк винесення остаточного арбітражного рішення

Остаточне арбітражне рішення має бути ухвалене не пізніше шести місяців з дати передачі справи на розгляд Арбітражного трибуналу відповідно до статті 22. Правління може продовжити цей строк за вмотивованим запитом Арбітражного трибуналу або якщо з інших причин вважатиме це за необхідне.

Стаття 44 Окреме арбітражне рішення

Арбітражний трибунал може винести окреме арбітражне рішення з окремого питання або частини спору.

Стаття 45 Мирова угода або інші підстави для припинення арбітражного розгляду

(1) Якщо сторони уклали мирову угоду до винесення остаточного арбітражного рішення, Арбітражний трибунал може, на прохання обох сторін, зафіксувати мирову угоду у вигляді арбітражного рішення на узгоджених умовах.

(2) Якщо арбітражний розгляд припиняється з будь-якої іншої причини до винесення остаточного арбітражного рішення, Арбітражний трибунал видає наказ або арбітражне рішення про припинення арбітражного розгляду.

Стаття 46 Дія арбітражного рішення

Арбітражне рішення є остаточним і обов'язковим для сторін з моменту його винесення. Погоджуючись на арбітражний розгляд відповідно до Арбітражного регламенту, сторони зобов'язуються виконувати будь-яке арбітражне рішення без затримки.

Стаття 47 Виправлення та роз'яснення арбітражного рішення

(1) Протягом 30 днів з моменту отримання арбітражного рішення будь-яка зі сторін може, повідомивши про це іншу сторону, просити Арбітражний трибунал виправити будь-які канцелярські, друкарські чи арифметичні помилки в арбітражному рішенні або надати роз'яснення певного пункту чи частини арбітражного рішення. Якщо після надання іншій стороні можливості висловити свої зауваження щодо прохання про виправлення чи роз'яснення Арбітражний трибунал визнає таке прохання обґрунтованим, він повинен протягом 30 днів з дня його отримання внести виправлення або надати роз'яснення.

(2) Арбітражний трибунал може виправити будь-яку помилку, зазначену в пункті 1 цієї статті, за власною ініціативою протягом 30 днів з дати винесення арбітражного рішення.

(3) Будь-які виправлення або роз'яснення арбітражного рішення мають бути викладені в письмовій формі та відповідати вимогам статті 42.

Стаття 48 Додаткове арбітражне рішення

Протягом 30 днів з моменту отримання арбітражного рішення сторона, повідомивши про це іншу сторону, може звернутися до Арбітражного трибуналу з проханням ухвалити додаткове арбітражне рішення щодо позовних вимог, заявлених під час арбітражного розгляду, але не вирішених в остаточному арбітражному рішенні. Якщо після надання іншій стороні можливості висловити свої зауваження щодо такого прохання Арбітражний трибунал визнає його обґрунтованим, він повинен ухвалити додаткове арбітражне рішення протягом 60 днів з дати отримання прохання. За необхідності Правління може продовжити цей 60-денний строк.

АРБІТРАЖНІ ВИТРАТИ

Стаття 49 Арбітражні витрати

(1) Арбітражні витрати включають у себе:

- (i) гонорари арбітрів;
- (ii) адміністративний збір; і
- (iii) компенсацію витрат Арбітражного трибуналу та СТП.

(2) Перед винесенням остаточного арбітражного рішення Арбітражний трибунал просить Правління остаточно визначити суму арбітражних витрат. Правління остаточно визначає суму арбітражних витрат відповідно до Положення про витрати (Додаток IV), чинного на дату початку арбітражного провадження згідно зі статтею 8.

(3) При остаточному визначенні арбітражних витрат Правління враховує, наскільки ефективно та оперативно діяв Арбітражний трибунал, а також складність спору та будь-які інші релевантні обставини.

(4) Якщо арбітражне провадження припиняється до винесення остаточного арбітражного рішення відповідно до статті 45, Правління остаточно визначає суму арбітражних витрат з урахуванням стадії

арбітражного провадження, роботи, виконаної Арбітражним трибуналом, та будь-яких інших релевантних обставин.

(5) Арбітражний трибунал повинен включити визначені Правлінням арбітражні витрати в остаточне арбітражне рішення і зазначити розміри гонорару та витрат кожного арбітра та СТП.

(6) Якщо сторони не домовилися про інше, Арбітражний трибунал на прохання однієї зі сторін розподіляє арбітражні витрати між сторонами з урахуванням результату розгляду справи, внеску кожної зі сторін у забезпечення ефективності та оперативності арбітражного розгляду, а також будь-яких інших релевантних обставин.

(7) Сторони несуть солідарну відповідальність за виплату арбітражних витрат перед Арбітражним трибуналом та СТП.

Стаття 50 Витрати, здійснені стороною

Якщо сторони не домовилися про інше, Арбітражний трибунал може в остаточному арбітражному рішенні на вимогу однієї зі сторін зобов'язати сторону відшкодувати будь-які розумні витрати, здійснені іншою стороною, включно з витратами на юридичне представництво, з урахуванням результату розгляду справи, внеску кожної зі сторін в ефективність і оперативність арбітражного розгляду та будь-яких інших релевантних обставин.

Стаття 51 Аванс на покриття витрат

(1) Правління визначає суму, яку сторони вносять як аванс на покриття витрат.

(2) Аванс на покриття арбітражних витрат повинен відповідати оціночній сумі арбітражних витрат відповідно до пункту 1 статті 49.

(3) Кожна сторона вносить половину авансу на покриття витрат, якщо не встановлено окремої суми авансу для кожної сторони. У разі подання зустрічного позову або вимог про зарахування Правління може зобов'язати кожен сторону внести аванс, що відповідає розміру її вимог. Якщо до арбітражного розгляду залучається додаткова сторона відповідно до статті 13, Правління може визначити частку авансу для кожної сторони на власний розсуд, беручи до уваги обставини справи.

(4) На вимогу Арбітражного трибуналу або якщо це необхідно з інших причин, Правління може зобов'язати сторони сплатити додатковий аванс під час арбітражного розгляду.

(5) Якщо сторона не здійснила необхідного платежу, Секретаріат надає іншій стороні можливість зробити це протягом визначеного

періоду часу. Якщо платіж не буде здійснено протягом цього строку, Правління повністю або частково закриває провадження в справі. Якщо справа була передана до Арбітражного трибуналу, Арбітражний трибунал повністю або частково припиняє розгляд справи.

(6) Якщо інша сторона здійснить необхідний платіж, Арбітражний трибунал може, на вимогу цієї сторони, ухвалити окреме рішення про відшкодування такого платежу.

(7) На будь-якій стадії арбітражного провадження або після винесення остаточного арбітражного рішення Правління може використовувати кошти, внесені як аванс, для покриття арбітражних витрат.

(8) Правління може вирішити, що частина авансу може бути надана у формі банківської гарантії або іншої форми забезпечення.

ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 52 Звільнення від відповідальності

СТП, арбітр (арбітри), адміністративний секретар Арбітражного трибуналу чи будь-який експерт, призначений Арбітражним трибуналом, не несуть відповідальності перед жодною зі сторін за будь-яку дію або бездіяльність, пов'язану з арбітражним розглядом, за винятком випадків, коли така дія або бездіяльність є умисною протиправною поведінкою або грубою недбалістю.

Додаток I – Організація СТП

Стаття 1 Про СТП

СТП є органом, що надає адміністративні послуги з врегулювання спорів. СТП входить до складу Стокгольмської торговельної палати, але є незалежним у виконанні своїх функцій з адміністрування спорів. СТП складається з Правління та Секретаріату.

Стаття 2 Функції СТП

СТП не вирішує спорів безпосередньо. Функції СТП полягають у тому, щоб:

- (i) адмініструвати внутрішні та міжнародні спори відповідно до Правил СТП; та
- (ii) надавати інформацію з питань арбітражу та медіації.

Стаття 3 Правління

Правління складається з голови, максимум трьох заступників голови та максимум 12 додаткових членів. До складу Правління можуть входити як громадяни Швеції, так і особи, які не є громадянами Швеції.

Стаття 4 Призначення членів Правління

Рада директорів Стокгольмської торговельної палати ("Рада директорів") призначає Правління. Члени Правління призначаються строком на три роки і, за відсутності виняткових обставин, мають право на перепризначення на відповідні посади лише на наступний трирічний період.

Стаття 5 Звільнення члена Правління

За виняткових обставин Рада директорів може звільнити члена Правління. Якщо член Правління йде у відставку або звільняється протягом строку своїх повноважень, Рада директорів може призначити нового члена на решту строку.

Стаття 6 Функція Правління

Функція Правління полягає в ухваленні рішень, необхідних для адміністрування спорів в СТП, відповідно до Правил СТП. Такі рішення включають рішення щодо юрисдикції СТП, визначення авансів на покриття арбітражних витрат, призначення арбітрів, рішення щодо відводів арбітрів, відсторонення арбітрів від виконання повноважень та визначення арбітражних витрат.

Стаття 7 Рішення Правління

Два члени Правління складають кворум. За відсутності більшості голосів голос голови є вирішальним. Голова або його заступник можуть ухвалювати рішення від імені Правління у невідкладних випадках. Для ухвалення певних рішень від імені Правління може бути створено комітет Правління. Правління може делегувати Секретаріату повноваження щодо ухвалення рішень, включно з рішеннями щодо авансу на покриття арбітражних витрат, продовження строків винесення арбітражного рішення, закриття провадження через несплату реєстраційного збору, відводу арбітрів та визначення арбітражних витрат. Рішення Правління є остаточними. Повне або часткове закриття провадження в справі Правлінням або Секретаріатом не перешкоджає сторонам висувати ті самі вимоги в інших провадженнях.

Стаття 8 Секретаріат

Секретаріат діє під керівництвом Генерального секретаря. Секретаріат виконує функції, покладені на нього Правилами СТП. Секретаріат також може ухвалювати рішення, делеговані йому Правлінням.

Стаття 9 Процедура

СТП повинен зберігати конфіденційність арбітражного розгляду та арбітражного рішення, а також адмініструвати спір неупереджено, ефективно та оперативно.

Додаток II - Надзвичайний арбітр

Стаття 1 Надзвичайний арбітр

(1) Сторона може подати клопотання про призначення надзвичайного арбітра до моменту передачі справи на розгляд Арбітражного трибуналу відповідно до статті 22 Арбітражного регламенту.

(2) Повноваження надзвичайного арбітра викладені в пунктах 1-3 статті 37 Арбітражного регламенту. Такі повноваження припиняються після передачі справи на розгляд Арбітражного трибуналу відповідно до статті 22 Арбітражного регламенту або коли надзвичайне рішення втрачає обов'язкову силу відповідно до пункту 4 статті 9 цього Додатка.

Стаття 2 Клопотання про призначення надзвичайного арбітра

Клопотання про призначення надзвичайного арбітра повинне містити:

- (i) назви, адреси, номери телефонів та адреси електронної пошти сторін та їхніх представників;
- (ii) короткий виклад суті спору;
- (iii) клопотання про вжиття забезпечувальних заходів та обґрунтування підстав для цього;
- (iv) копію або опис арбітражної угоди або застереження, відповідно до яких спір підлягає вирішенню;
- (v) коментарі щодо місця проведення надзвичайного провадження, застосовного права та мови (мов) провадження; та
- (vi) підтвердження оплати витрат на проведення надзвичайного провадження відповідно до пункту 1 статті 10 цього Додатка.

Стаття 3 Повідомлення

Одразу після отримання клопотання про призначення надзвичайного арбітра Секретаріат надсилає його іншій стороні.

Стаття 4 Призначення надзвичайного арбітра

(1) Правління повинне вжити всіх заходів, щоб призначити надзвичайного арбітра протягом 24 годин з моменту отримання клопотання про його призначення.

(2) Надзвичайний арбітр не призначається, якщо СТП явно не має юрисдикції щодо спору.

(3) До відводу надзвичайного арбітра застосовується стаття 19 Арбітражного регламенту, за винятком того, що відвід повинен бути заявлений протягом 24 годин з моменту, коли стороні стали відомі обставини, що дають підстави для відводу.

(4) Надзвичайний арбітр не може виступати в ролі арбітра в будь-якому майбутньому арбітражному розгляді, пов'язаному з цим спором, якщо сторони не домовилися про інше.

Стаття 5 Місце проведення надзвичайного провадження

Місцем проведення надзвичайного провадження є місце, яке сторони погодили між собою як місце арбітражу. Якщо сторони не погодили місця арбітражу, Правління визначає місце проведення надзвичайного провадження.

Стаття 6 Передача справи надзвичайному арбітру

Після призначення надзвичайного арбітра Секретаріат негайно передає заяву на розгляд надзвичайного арбітра.

Стаття 7 Проведення надзвичайного провадження

Стаття 23 Арбітражного регламенту застосовується до надзвичайного провадження з урахуванням невідкладності, притаманної такому провадженню.

Стаття 8 Надзвичайні рішення про забезпечувальні заходи

(1) Будь-яке надзвичайне рішення про вжиття забезпечувальних заходів має бути винесене не пізніше п'яти днів з дати передачі заяви на розгляд надзвичайного арбітра відповідно до статті 6 цього Додатка. Правління може продовжити цей строк за вмотивованим запитом надзвичайного арбітра або якщо з інших причин вважатиме це за необхідне.

(2) Будь-яке надзвичайне рішення про забезпечувальні заходи має:

- (i) бути винесене в письмовій формі;
- (ii) містити дату його винесення, місце проведення надзвичайного провадження та мотиви, на яких ґрунтується рішення; і
- (iii) бути підписане надзвичайним арбітром.

(3) Надзвичайний арбітр негайно надсилає копію надзвичайного рішення кожній зі сторін та СТП.

Стаття 9 Обов'язкова сила надзвичайних рішень

(1) Надзвичайне рішення є обов'язковим для сторін з моменту його винесення.

(2) За вмотивованим клопотанням сторони надзвичайний арбітр може змінити або скасувати надзвичайне рішення.

(3) Погоджуючись на арбітраж відповідно до Арбітражного регламенту, сторони зобов'язуються виконувати будь-яке надзвичайне рішення без зволікання.

(4) Надзвичайне рішення втрачає обов'язкову силу, якщо:

(i) надзвичайний арбітр або Арбітражний трибунал виносить відповідне рішення;

(ii) Арбітражний трибунал ухвалює остаточне арбітражне рішення;

(iii) арбітражний розгляд не було розпочато протягом 30 днів з дати винесення надзвичайного рішення; або

(iv) справу не було передано до Арбітражного трибуналу протягом 90 днів з дати винесення надзвичайного рішення.

(5) Арбітражний трибунал не зв'язаний рішенням (рішеннями) та мотивами надзвичайного арбітра.

Стаття 10 Витрати на проведення надзвичайного провадження

(1) Сторона, яка подає клопотання про призначення надзвичайного арбітра, сплачує витрати, зазначені в підпунктах (i) та (ii) пункту 2 цієї статті, під час подання клопотання.

(2) Витрати на проведення надзвичайного провадження включають:

(i) гонорар надзвичайного арбітра у розмірі 16 000 євро;

(ii) збір за подання клопотання у розмірі 4 000 євро; та

(iii) розумні витрати, здійснені сторонами, включно з витратами на юридичне представництво.

(3) На вимогу надзвичайного арбітра або якщо це необхідно з інших причин, Правління може ухвалити рішення про збільшення або зменшення витрат, зазначених у підпунктах (i) та (ii) пункту

2 цієї статті, беручи до уваги характер справи, роботу, виконану надзвичайним арбітром та СТП, а також будь-які інші релевантні обставини.

(4) Якщо оплату витрат, зазначених у підпунктах (i) та (ii) пункту 2 цієї статті, не буде здійснено вчасно, Секретаріат відхиляє клопотання.

(5) На прохання сторони надзвичайний арбітр у своєму рішенні розподіляє витрати, пов'язані з проведенням надзвичайного провадження, між сторонами.

(6) Під час розподілу між сторонами витрат, пов'язаних з надзвичайним провадженням, надзвичайний арбітр застосовує принципи, викладені в пункті 6 статті 49 і статті 50 Арбітражного регламенту.

Додаток III – Інвестиційні спори

Стаття 1 Сфера застосування

(1) Положення статей, що містяться в цьому Додатку, застосовуються до спорів, які вирішуються відповідно до цього Арбітражного регламенту й виникають із міжнародних договорів, що передбачають вирішення спорів між іноземним інвестором та державою шляхом арбітражу.

(2) Статті 13, 14 та 15 Арбітражного регламенту застосовуються *mutatis mutandis* до випадків, зазначених у пункті 1 цієї статті.

Стаття 2 Кількість арбітрів

(1) Сторони можуть погодити між собою кількість арбітрів.

(2) Якщо сторони не домовилися про кількість арбітрів, склад Арбітражного трибуналу буде сформовано з трьох арбітрів, якщо тільки Правління, беручи до уваги складність справи, суму спору та будь-які інші релевантні обставини, не вирішить, що спір має вирішити одноособовий арбітр.

Стаття 3 Подання третьою особою пояснень щодо спору

(1) Будь-яка особа, яка не є ні стороною спору, ні стороною договору, що не бере участі в спорі (далі – "Третя особа"), може звернутися до Арбітражного трибуналу з проханням дозволити подати письмові пояснення у справі.

(2) Таке прохання повинне:

(i) бути складене мовою арбітражного розгляду;

(ii) містити зазначення та опис Третьої особи, зокрема, де це доречно, склад її учасників та правовий статус, її загальні цілі та характер діяльності, а також дані про будь-яку материнську або іншу афілійовану організацію та будь-яку іншу юридичну або фізичну особу, які прямо чи опосередковано контролюють Третю особу;

(iii) розкривати відомості про будь-які прямі чи опосередковані зв'язки з будь-якою стороною арбітражного розгляду;

(iv) зазначити будь-який уряд, організацію чи особу, які прямо чи опосередковано надали будь-яку фінансову чи іншу допомогу в підготовці пояснень;

(v) зазначити характер заінтересованості Третьої особи в арбітражному розгляді; та

(vi) зазначити конкретні питання факту або права, пов'язані з арбітражним розглядом, які Третя особа бажає розглянути у своїх поясненнях.

(3) Вирішуючи, чи допускати такі пояснення, Арбітражний трибунал повинен після консультацій зі сторонами спору взяти до уваги:

(i) характер і значущість заінтересованості Третьої особи в арбітражному розгляді;

(ii) чи допоможуть ці пояснення Арбітражному трибуналу у вирішенні істотного питання факту або права в арбітражному розгляді шляхом викладення аналізу, особливих знань або бачення, які відрізняються від даних, поданих сторонами спору, або є ширшими за них; та

(iii) будь-які інші релевантні обставини.

(4) Арбітражний трибунал може після консультацій зі сторонами спору запропонувати Третій особі подати письмові пояснення щодо істотного питання факту або права в арбітражному розгляді. Арбітражний трибунал не повинен робити жодних висновків на підставі відсутності будь-яких пояснень або відповіді на таку пропозицію.

(5) Якщо Арбітражний трибунал надав дозвіл на подання пояснень або Третя особа прийняла пропозицію Арбітражного трибуналу, пояснення Третьої особи повинні:

(i) бути складені мовою арбітражного розгляду; та

(ii) містити точний виклад позиції Третьої особи з визначеного питання (питань), але не перевищувати за обсягом дозволена Арбітражним трибуналом кількість сторінок.

(6) З метою підготовки своїх письмових пояснень Третя особа може звернутися до Арбітражного трибуналу з клопотанням про доступ до заяв та доказів, поданих в арбітражному провадженні. До ухвалення рішення за таким клопотанням Арбітражний трибунал повинен

проконсультуватися зі сторонами спору, а також взяти до уваги і, за необхідності, забезпечити конфіденційність запитуваної інформації.

(7) На прохання сторони спору або з власної ініціативи, Арбітражний трибунал може:

- (i) запитати у Третьої особи додаткову інформацію щодо її пояснень; та
- (ii) вимагати від Третьої особи бути присутньою на слуханні, щоб прокоментувати свої письмові пояснення або відповіді на питання щодо них.

(8) Арбітражний трибунал повинен забезпечити сторонам спору розумну можливість прокоментувати будь-які пояснення Третьої особи.

(9) Арбітражний трибунал повинен забезпечити те, що жодні пояснення Третьої особи не порушуватимуть і надмірно не обтяжуватимуть арбітражного розгляду та не завдаватимуть несправедливої шкоди інтересам жодної зі сторін спору.

(10) Арбітражний трибунал може вимагати від Третьої особи, як умову допуску її письмових пояснень, внесення авансу на покриття розумних юридичних або інших витрат, які можуть бути здійснені сторонами спору в результаті подання таких пояснень.

Стаття 4 Подання заяв стороною міжнародного договору, яка не бере участі в спорі

(1) З урахуванням положень пункту 9 статті 3 цього Додатка, що застосовуються згідно з пунктом 4 цієї статті, Арбітражний трибунал дозволяє або, після консультацій зі сторонами спору, може запропонувати стороні міжнародного договору, яка не бере участі в спорі, подати письмові пояснення з питань тлумачення договору, що мають істотне значення для результату справи.

(2) Арбітражний трибунал після консультацій зі сторонами у спорі може дозволити або запропонувати стороні міжнародного договору, яка не бере участі в спорі, подати письмові пояснення щодо інших істотних питань спору. Вирішуючи, чи дозволяти або пропонувати подати пояснення, Арбітражний трибунал повинен враховувати такі обставини:

- (i) питання, зазначені в пункті 3 статті 3 цього Додатка;
- (ii) необхідність не допускати подання пояснень, у яких підтримуються вимоги інвестора у формі, рівнозначній наданню дипломатичного захисту; і

(iii) будь-які інші релевантні обставини.

(3) Арбітражний трибунал не повинен робити жодних висновків на підставі відсутності будь-яких пояснень або відповіді на будь-яку пропозицію відповідно до пункту 1 або 2 цієї статті.

(4) Пункти 5-9 статті 3 цього Додатка застосовуються за аналогією до будь-яких пояснень сторони міжнародного договору, яка не бере участі в спорі.

Додаток IV – Положення про витрати

АРБІТРАЖНІ ВИТРАТИ

Стаття 1 Реєстраційний збір

(1) Реєстраційний збір, зазначений у статті 7 Арбітражного регламенту, становить 3 000 євро.

(2) Реєстраційний збір не підлягає поверненню і є частиною адміністративного збору, зазначеного в статті 3 цього Додатка. Реєстраційний збір вираховується з авансу на арбітражні витрати, що підлягає сплаті позивачем відповідно до статті 51 Арбітражного регламенту.

Стаття 2 Гонорари арбітрів

(1) Правління ухвалює рішення про розмір гонорару голови Арбітражного трибуналу або одноособового арбітра на основі суми спору відповідно до таблиці, розміщеної на веб-сайті <http://www.sccarbitrationinstitute.com>.

(2) Гонорар кожного арбітра становить 60 відсотків від гонорару голови Арбітражного трибуналу. Після консультацій з Арбітражним трибуналом Правління може ухвалити рішення про застосування іншого відсоткового співвідношення.

(3) Сума спору складається з суми всіх позовних вимог, зустрічних вимог та вимог про зарахування. Якщо сума спору не може бути встановлена, Правління визначає гонорари арбітрів з урахуванням усіх релевантних обставин.

(4) У виняткових випадках Правління може відхилитися від сум, зазначених у таблиці.

Стаття 3 Адміністративний збір

(1) Розмір адміністративного збору визначається залежно від суми спору відповідно до таблиці, розміщеної на веб-сайті <http://www.sccarbitrationinstitute.com>.

(2) Сума спору складається з суми всіх позовних вимог, зустрічних вимог та вимог про зарахування. Якщо сума спору не може бути встановлена, Правління визначає розмір адміністративного збору з урахуванням усіх релевантних обставин.

(3) У виняткових випадках Правління може відхилитися від сум, зазначених у таблиці.

Стаття 4 Витрати

На додаток до гонорарів арбітрів та адміністративного збору, Правління встановлює суму, необхідну для покриття будь-яких обґрунтованих витрат, здійснених арбітрами та СТП. Витрати арбітра (арбітрів) можуть включати гонорар та витрати будь-якого експерта, призначеного Арбітражним трибуналом відповідно до статті 34 Арбітражного регламенту.

Стаття 5 Застава

Вносячи аванс на покриття витрат відповідно до пункту 1 статті 51 Арбітражного регламенту, кожна сторона безвідклично та безумовно передає в заставу СТП та арбітрам, яких представляє СТП, будь-які права на будь-яку суму, сплачену СТП, як постійне забезпечення будь-яких зобов'язань щодо оплати арбітражних витрат.

SCC Arbitration Institute

Regeringsgatan 29

P.O. Box 16050, SE-103 21 Stockholm, Sweden

+46 8-555 100 00

sccarbitrationinstitute.com

arbitration@sccarbitrationinstitute.com

